

PSYCHOTROPNÍ LÁTKY A ŘÍZENÍ MOTOROVÝCH VOZIDEL

Lukáš Prudil

Ústav sociálního lékařství a veřejného zdravotnictví, Lékařská fakulta Masarykovy univerzity, Brno

Článek se zabývá problematikou posuzování zdravotní způsobilosti pro účely získání a držení oprávnění k řízení motorových vozidel. Je zaměřen rovněž na posouzení oznamovací povinnosti mezi jednotlivými lékaři a orgány veřejné správy.

Klíčová slova: řízení motorových vozidel, psychotropní látka, řidičské oprávnění, zdravotní způsobilost.

Úvod

Při posuzování zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel se do jistého protikladu snaha lékařů předcházet možnému vzniku škod na straně jedné a na straně druhé pak povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o kterých se lékař dozvěděl v souvislosti s výkonem svého povolání. Tato povinnost je uložena jak obecně závaznými právními předpisy (Úmluva o biomedicině, zákon o péči o zdraví lidu), tak i nejrůznějšími etickými kodexy (počínaje Hippokratovou přísahou). V článku se zaměříme na povinnost lékaře při zjištění, že jejich pacient je uživatelem psychotropních látek ve vztahu k řízení motorových vozidel.

Zdravotní způsobilost

Úvahy o důsledcích nadměrného užívání psychotropních látek pro účely řízení motorových vozidel spadají do širšího okruhu posuzování zdravotní způsobilosti. Základní právní úprava je dána zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění (dále v textu jen „zákon“, není-li výslovně uvedeno, že se jedná o jiný zákon), zejména pak jeho § 84 a násl.

Zákonem je požadováno, aby každý řidič byl, mimo jiné, zdravotně způsobilý k řízení motorových vozidel, kdy zdravotní způsobilost se rozumí tělesná a duševní schopnost k řízení motorových vozidel. Zdravotní způsobilost by tak měla být posuzována výlučně za účelem řízení motorových vozidel, zdravotní nezpůsobilost pro jiné účely (např. pro výkon povolání) je tak do značné míry nepodstatná. Podrobnosti pro stanovení zdravotní způsobilosti stanoví vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 277/2004 Sb., o stanovení zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel s podmínkou a náležitosti lékařského potvrzení osvědčujícího zdravotní důvody, pro něž se za jízdy nelze na sedadle motorového vozidla připoutat bezpečnostním pásem.

Podkladem pro posouzení zdravotní způsobilosti posuzujícím lékařem (viz dále) je lé-

kařská prohlídka žadatele o řidičské oprávnění nebo držitele řidičského oprávnění (dále jen „žadatel“ nebo „řidič“), prohlášení posuzované osoby ke zdravotní způsobilosti, předchozích záznamů ve zdravotnické dokumentaci vedené o posuzované osobě a informací o zdravotním stavu posuzované osoby sdělených jejím registrujícím praktickým lékařem a dále výsledků dalších odborných vyšetření, která si posuzující lékař vyžádal. Posuzující lékař tak má poměrně široká oprávnění, jak si opatřit informace o zdravotním stavu posuzované osoby a posuzovaná osoba mu v tom nemá jak zabránit. Nemůže ta například zakázat jiným odborným lékařům, aby provedli na dožádání posuzujícího lékaře potřebná vyšetření a jejich výsledky posuzujícímu lékaři poskytli. Stejně tak ani odborný nebo registrující lékař nemůže odmítnout posuzujícímu lékaři poskytnutí informací a spolupráce s poukazem na nesouhlas žadatele nebo řidiče. Jedná se zde o speciální zákonné ustanovení k obecné povinnosti ukládající zachovávat mlčenlivost o zdravotním stavu a dalších skutečnostech zjištěných při výkonu povolání.

Posuzujícím lékařem se pro účely zákona rozumí:

- registrující praktický lékař
- lékař zařízení závodní preventivní péče
- kterýkoli praktický lékař u osoby, která nemá registrujícího praktického lékaře nebo lékaře zařízení závodní preventivní péče.

Jedná se o taxativní výčet, ze kterého jasné vyplývá, že posuzujícím lékařem nemůže být např. odborný lékař psychiatr. Vzhledem k tomu, že žádný zákon neukládá občanům povinnost mít registrujícího praktického lékaře, může posouzení zdravotního stavu provést i jakýkoli jiný praktický lékař. Provádí-li posouzení zdravotního stavu lékař zařízení závodní preventivní péče, je povinen mu registrující lékař na jeho vyžádání poskytnout výpis ze zdravotnické dokumentace obsahující údaje podstatné pro zjištění zdravotní způsobilosti.

Nemoci, vady nebo stavy, které vylučují nebo podmiňují zdravotní způsobilost k řízení

motorových vozidel jsou uvedeny v příloze č. 3 vyhlášky č. 277/2004 Sb. V článku IX této přílohy jsou uvedeny rovněž nemoci, vady a stavy spočívající v závislosti na **požívání psychoaktivních (psychotropních) látek**, léčiv nebo jejich kombinací (toxikomanie) vylučující zdravotní způsobilost. Zdravotní způsobilost je tak vyloučena jak u žadatele nebo řidiče, který je závislý na požívání psychoaktivních látek, léčiv nebo jejich kombinací, tak i u toho, který sice závislý není, ale pravidelně takové látky nebo jejich kombinace užívá a rovněž u toho, kdo tyto látky pravidelně užívá a jejich účinek nebo jejich kombinace může snížit schopnost bezpečně řídit motorové vozidlo.

Vyhláška pamatuje též na osoby, které byly v minulosti závislé na psychoaktivních látkách nebo jsou neschopné vzdát se jejich vlivu při řízení. U těchto osob je zdravotní způsobilost podmíněna bezpečným abstinčním obdobím; za bezpečné abstinční období se považuje nezpochybněná dvouletá důsledná a trvalá abstinence, jehož prokázání vyplývá ze závěrů učiněných příslušným odborným lékařem. Vždy je zde podmínkou pravidelná lékařská kontrola. U uvedených stavů si tak posuzující lékař nemůže udělat samostatný úsudek o abstinenci posuzované osoby, je odkázán na vyjádření odborného lékaře, kterým bude zpravidla psychiatr. Odborný lékař musí u těchto osob učinit jednoznačný závěr stran abstinence, pokud má pochybnosti nebo tehdy pokud se posuzovaná osoba nedostavuje na kontroly, musí posuzujícímu lékaři sdělit, že posuzovaná osoba podmínku abstinence nesplňuje.

Postup před vydáním řidičského oprávnění

Posouzení zdravotního stavu provádí posuzující lékař na žádost žadatele o řidičské oprávnění, přičemž náklady na posouzení hradí žadatel. Cena za posouzení je věc dohody mezi žadatelem a posuzujícím lékařem, nicméně měla by být přiměřená respektující to, že zákon hovoří o nákladech na posouzení. Poté, co posuzující lékař provede lékařskou pro-

hlídku a poté co si v případě potřeby vyžádá odborná vyjádření, **vydá** tento lékař **žadatelí písemný posudek** o zdravotní způsobilosti. V posudku o zdravotní způsobilosti lékař uvede zjištěný zdravotní stav z hlediska zdravotní způsobilosti žadatele a hodnocení jeho zdravotní způsobilosti. Uvedená zákonná formulace je poněkud nešťastná, neboť se z ní jeví, že posudek by měl obsahovat jak zdravotní stav, tak i hodnocení zdravotní způsobilosti. Takto široce pojatá formulace je však nevhodná, neboť z hlediska řízení motorových vozidel není pro orgán vydávající řídičské oprávnění podstatné, jaký je zdravotní stav osob, ale pouze to, zda osoba je způsobilá k řízení motorových vozidel. Nevhodnou formulaci do určité míry „napravuje“ prováděcí vyhláška č. 277/2004 Sb., kde se v § 4 stanoví, že posudek **nesmí obsahovat diagnózu**. *De lege ferenda* by však bylo vhodnější, aby vyloučení uvedení diagnózy bylo uvedeno přímo v zákoně a nikoli v podzákonném právním předpise. Vzor posudku je pak uveden v příloze č. 2 prováděcí vyhlášky.

Žadatel o řídičské oprávnění je:

- **zdravotně způsobilý** k řízení motorových vozidel
- **zdravotně způsobilý** k řízení motorových vozidel **s podmínkou**
- **zdravotně nezpůsobilý** k řízení motorových vozidel.

Jak již bylo uvedeno, posudek se standardně vydává do rukou posuzované osoby, přičemž kopie posudku a záznam o převzetí posuzovanou osobou potvrzený podpisem posuzujícího lékaře a posuzované osoby (popřípadě doručenkou, je-li zaslán poštou) je součástí zdravotnické dokumentace. Je-li žadatel shledán zdravotně způsobilým k řízení motorových vozidel s podmínkou nebo je-li zdravotně nezpůsobilý, musí to posuzující lékař oznámit příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností a zaslat mu kopii posudku o zdravotní způsobilosti.

Je-li vydáván posudek se závěrem o zdravotní způsobilosti s podmínkou, musí být tato podmínka uvedena. Podmínka spočívá v používání nezbytného zdravotnického prostředku, v technické úpravě motorového vozidla nebo v jiných omezeních posuzované osoby; za jiné omezení se považuje rovněž termín, do kterého se posuzovaná osoba musí podrobit další lékařské prohlídce. Nezbyvá než apelovat na posuzujícího lékaře, aby vždy pečlivě zvažoval, zda posuzovaná osoba je zdravotně způsobilá s podmínkou nebo zdravotně nezpůsobilá. Autor článku se setkal s posudkem, který stanovoval tolik podmínek pro řízení motorových vozidel, že ve skutečnosti vylučoval řízení kdykoli.

V posudku musí být stanovena doba jeho platnosti, a to pouze tehdy, jestliže posuzující lékař nazná, že je potřeba v posuzované osobě potřeba provést lékařskou prohlídku dříve než v termínech stanovených podle zákona (§ 87 a násl. zákona).

Ověřování zdravotního stavu

Obdobné podmínky jako pro žadatele o řídičské oprávnění platí i pro držitele řídičského oprávnění. Navíc však zákon stanoví povinnost podrobovat se pravidelným lékařským prohlídkám. Speciální podmínky jsou stanoveny pro osoby, u kterých je, zjednodušeně řečeno, řízení motorových vozidel součástí výkonu povolání a dále pak u všech osob s ohledem na jejich věk. Posuzující lékař však může, jak již bylo naznačeno výše, na základě výsledku pravidelné lékařské prohlídky v odůvodněných případech, zejména s přihlédnutím k aktuálnímu zdravotnímu stavu, určit držiteli řídičského oprávnění termín další pravidelné lékařské prohlídky kratší. Zákon je zde poněkud nedůsledný, kdy umožňuje nastavit kratší termíny prohlídek pouze u osob, které již držitel řídičského oprávnění soud. Sporná tak zůstává otázka, zda již při zpracovávání posudku za účelem získání řídičského oprávnění může posuzující lékař stanovit kratší termíny prohlídek. Dikce zákona nasvědčuje spíše tomu, že ne, neboť § 87 odst. 4 zákona umožňuje posuzujícímu lékaři stanovit kratší termín prohlídky na základě výsledku pravidelné lékařské prohlídky, nikoli na základě prvního zpracování posudku.

Po provedení pravidelné lékařské prohlídky nebo prohlídky nařízené v kratším termínu je posuzující lékař opět povinen vystavit posudek o zdravotním stavu. Zdravotní způsobilost hodnotí obdobným způsobem jako v případě posouzení zdravotního stavu žadatele o řídičské oprávnění.

Je-li posuzovaná osoba podle výsledku pravidelné prohlídky zdravotně způsobilá s podmínkou nebo zdravotně nezpůsobilá, oznámí posuzující lékař tuto skutečnost obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa trvalého pobytu posuzované osoby a u osob, u kterých je řízení motorových vozidel součástí výkonu povolání (§ 87 odst. 1 zákona), rovněž zaměstnavateli⁽¹⁾.

Platnost posudku

Ačkoliv zákon výslovně neupravuje **dobu platnosti** posudku o zdravotní způsobilosti, stanoví právní následky jeho neplatnosti. Doba platnosti posudku je zmíněna pouze v § 4 odst. 2 prováděcí vyhlášky, a to v těch případech, kdy jsou stanoveny kratší termíny pro pravidelné lékařské prohlídky než stanoví zákon. Zákon a ani prováděcí předpis tak neupravují dobu platnosti posudku o zdravot-

ní způsobilosti v případě přezkoumání zdravotního stavu žadatele o řídičské oprávnění a v případě osoby, která se podrobuje lékařským prohlídkám v termínech stanovených zákonem. Nestanoví se tak ani, že by platnost posudku zanikala dnem, kdy měla povinná osoba podstoupit pravidelnou lékařskou prohlídku. Přes uvedené mezery v zákoně se však v § 88 odst. 5 zákona stanoví, že se povinná osoba musí podrobit pravidelné lékařské prohlídce nejpozději den přede dnem ukončení platnosti posudku. Ještě problematičtější je v tomto světle ustanovení § 89 zákona, které stanoví, že povinná osoba, která nemá platný posudek o zdravotní způsobilosti, je zdravotně nezpůsobilá k řízení motorových vozidel (se všemi důsledky z toho plynoucími).

Z dikce zákona tak nelze jednoznačně dovodit, že by většina posudků měla omezenou dobu platnosti a nelze tak ani dovodit, kdy nastává *ex lege* zdravotní nezpůsobilost k řízení motorových vozidel. Je tak žádoucí, aby v případě novelizace zákona byla tato mezera odstraněna a dikce zákona byla jednoznačná ve smyslu omezení doby platnosti posudků.

Doba platnosti posudků je rámcově upravena rovněž v § 77 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, v platném znění. Zde se stanoví, že zdravotní posudek pozbývá platnosti tehdy, jestliže je vydán nový posudek pro stejný účel. Tedy zánik platnosti starého posudku je vázán na nabytí platnosti posudku nového. Ani ustanovení subsidiárního použití zákona o péči o zdraví lidu tak neřeší jednoznačně neplatnost posudků o zdravotní způsobilosti pro účely držení řídičského oprávnění.

Zákon o provozu na pozemních komunikacích nemá samostatnou úpravu přezkoumávání posudků. Je třeba se opírat o obecnou úpravu **přezkoumávání posudků** o zdravotním stavu, která je dána zákonem o péči o zdraví lidu. Ostatně na § 77 odst. 2 zákona o péči o zdraví lidu odkazuje i příloha č. 2 k prováděcí vyhlášce č. 277/2004 Sb. Posuzovaná osoba případně jiná osoba, pro kterou v souvislosti s vydáním posudku vyplývají povinnosti, je oprávněna podat návrh na přezkoumání posudku. Návrh se podává vedoucímu zdravotnického zařízení, a to prostřednictvím lékaře, který posudek vypracoval. Vystavil-li posudek lékař, který provozuje praxi vlastním jménem, podává se návrh na přezkoumání přímo tomuto lékaři. Návrh je možno podat do 15 dnů od prokazatelného předání posudku osobě, která může podat návrh na jeho přezkoumání. Jedná se zřejmě o lhůtu procesní, nikoli hmotně právní, byť z dikce zákona to jednoznačně nevyplyvá. Jedná se ale o opravný prostředek, kde podání návrhu na přezkoumání je procesním úkonem a lhůta by tak rovněž měla být lhůtou procesní. Sporná je otázka, zda návrh na přezkoumání musí být dán písemně

nebo zda je postačující, že tento návrh učiní oprávněná osoba ústně. Ustanovení § 77 odst. 2, 3 zákona o péči o zdraví lidu písemnou formu nestanoví. Naproti tomu příloha č. 2 vyhlášky č. 277/2004 Sb. ukládá, že návrh na přezkoumání má být podán písemně. Při neexistenci pravidel pro přezkoumání posudků v zákona č. 361/2000 Sb. lze dovodit, že vyhláška nemůže zúžit práva daná občanovi zákonem. Jestliže tedy zákon o péči o zdraví lidu písemnou formu u návrhu na přezkoumání posudku nevyžaduje, pak nelze písemnou formu uložit podzákonným předpisem. Je tedy možno dospět k závěru, že i ústně podaný návrh na přezkoumání posudku by byl platný a musel by být projednán.

Pokud vedoucí zdravotnického zařízení nebo sám posuzující lékař v plném rozsahu návrhu na přezkoumání posudku nevyhoví, postoupí tento návrh jako **odvolání** do 30 dnů od jeho doručení správnímu úřadu, který vydal rozhodnutí o registraci zdravotnického zařízení (typicky krajský úřad) nebo který je zřizovatelem daného zdravotnického zařízení. Správní úřad odvolání buď zamítne a napadený posudek potvrdí nebo posudek zruší a vrátí věc zdravotnickému zařízení, které posudek vydalo, k vydání nového posudku na základě nového, popřípadě doplňujícího posouzení zdravotního stavu.

Přezkoumání zdravotní způsobilosti

Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností může **podmínit** řidičské oprávnění, jestliže je držitel řidičského oprávnění zdravotně způsobilý k řízení motorových vozidel s podmínkou. Stejně tak může řidičské oprávnění **odejmout**, pokud držitel pozbude zdravotní způsobilost zcela. Jak podmínění, tak i pozbytí zdravotní způsobilosti se zjišťuje přezkoumáním zdravotní způsobilosti za obdobných podmínek, jak je uvedeno výše.

Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v rámci řízení o podmínění, omezení nebo odnětí řidičského oprávnění nařídí držiteli řidičského oprávnění, aby se ve stanovené lhůtě podrobil přezkoumání zdravotní způsobilosti, vyjdou-li najevo skutečnosti důvodně nasvědčující tomu, že držitel řidičského oprávnění je zdravotně způsobilý k řízení motorových vozidel s podmínkou nebo zdravotně nezpůsobilý k řízení motorových vozidel. Je věcí správního orgánu, aby sám posoudil zda zjištěné skutečnosti odůvodňují nařízení přezkoumání zdravotního stavu.

Držitel řidičského oprávnění je povinen podrobit se přezkoumání zdravotní způsobilosti ve stanovené lhůtě, která nesmí být kratší než 15 dní. Nemůže-li se držitel řidičského oprávnění ze závažného důvodu podrobit přezkoumání zdravotní způsobilosti ve stanovené

lhůtě, oznámí tuto skutečnost neprodleně příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který mu stanoví lhůtu náhradní, která nesmí být kratší než 10 dní.

Nepodrobí-li se držitel řidičského oprávnění bez závažného důvodu přezkoumání zdravotní způsobilosti ve stanovené lhůtě ani ve lhůtě náhradní, považuje se za zdravotně nezpůsobilého k řízení motorových vozidel.

Oznamovací povinnost lékařů?

Často je kladena otázka, co má udělat lékař, který při své běžné činnosti (tedy mimo přezkoumávání zdravotní způsobilosti, jak je uvedeno výše) zjistí, že držitel řidičského oprávnění je zdravotně nezpůsobilý k řízení motorových vozidel. Musí to oznámit příslušnému správnímu orgánu? Musí to oznámit registrujícímu lékaři resp. lékařovi, který vydává posudek o zdravotní způsobilosti?

V zákoně je na tento problém pamatováno pouze v § 86, jehož znění je však značně problematické. Ustanovení § 86 zákona č. 361/2000 Sb. zní následovně: „*Je-li žadatel o řidičské oprávnění nebo držitel řidičského oprávnění podle posouzení zdravotní způsobilosti zdravotně způsobilý k řízení motorových vozidel s podmínkou nebo zdravotně nezpůsobilý k řízení motorových vozidel, oznámí posuzující lékař neprodleně tuto skutečnost příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností a zašle mu kopii posudku o zdravotní způsobilosti.*“ Co z díkce § 86 vyplývá?

Tím, kdo oznamuje zjištěnou zdravotní nezpůsobilost případně podmíněnou zdravotní způsobilost držitele řidičského oprávnění obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností je vždy **posuzující lékař**. Vzhledem k tomu, že § 84 odst. 4 zákona přesně definuje, kdo je posuzujícím lékařem, nelze dovodit, že by oznamovací povinnost ke správnímu orgánu měl jiný než posuzující lékař (např. psychiatr nebo jiný specialista). Extenzivním výkladem § 86 ve spojení s § 84 odst. 2 zákona je tak možno dospět k závěru, že pokud posuzující lékař zjistí (např. při běžné prohlídce, na základě sdělení jiného lékaře), že držitel řidičského oprávnění není zdravotně způsobilý k řízení motorových vozidel nebo má podmíněnou zdravotní způsobilost, měl by tuto skutečnost oznámit obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, zpracovat nový znalecký posudek, jehož originál poskytne posuzované osobě a kopii zašle příslušnému obecnímu úřadu. Je však otázkou, zda je možno takto extenzivní výklad použít. Je totiž třeba zohlednit i právo na ochranu soukromí pacienta a povinnou mlčenlivost zdravotnických pracovníků, která může být prolomena jen na základě zákona. Výklad zohledňující toto hledisko by nás vedl k závěru, že posuzující lékař, který zjistí zdra-

votní nezpůsobilost (podmíněnou způsobilost) by tuto skutečnost sdělil posuzované osobě, upozornil ji na důsledky z této skutečnosti plynoucí a zjištěné skutečnosti včetně provedení poučení pacienta by měl zaznamenat do zdravotnické dokumentace. Nelze tak z aktuálního znění zákona jednoznačně dovodit povinnost posuzujícího lékaře oznámit ztrátu zdravotní způsobilosti (její podmínění) zjištěnou mimo posudkovou činnost.

Díky § 86 zákona není vhodná, neboť se předpokládá, že lékař posoudí zdravotní způsobilost a souběžně vydává posudek. Může se však stát, že i bez provedení lékařské prohlídky v rozsahu stanoveném § 6 odst. 1 vyhlášky č. 277/2004 Sb., je posuzující lékař schopen konstatovat zdravotní nezpůsobilost, např. držitel řidičského oprávnění v důsledku úrazu oslepne, pak jistě není třeba provádět komplexní fyzikální vyšetření ve smyslu § 6 odst. 1 písm. b) vyhlášky. *De lege ferenda* by tak bylo vhodnější oddělit oznamování zdravotní nezpůsobilosti (podmíněné způsobilosti) a zpracování znaleckého posudku.

Při předávání žadatele o řidičské oprávnění nebo držitele oprávnění do péče jiného registrujícího praktického lékaře, je předávající lékař povinen tuto skutečnost sdělit ve výpisu ze zdravotnické dokumentace, případně rovněž uvést, že této osobě byl vydán posudek o zdravotní nezpůsobilosti nebo zdravotní způsobilosti s podmínkou (viz. § 8 vyhlášky č. 277/2004 Sb.).

Pokud jde o jiného než posuzujícího lékaře, který by zjistil zdravotní nezpůsobilost, lze dovodit, že takový lékař s ohledem na povinnou mlčenlivost uloženou Úmluvou o biomedicině a zákonem o péči o zdraví lidu, nemůže učinit oznámení přímo obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností. Lékař, který na základě odborného vyšetření zjistil, že jsou dány důvody pro vyslovení zdravotní nezpůsobilosti k řízení nebo podmíněné způsobilosti by měl o této skutečnosti informovat svého pacienta a měl by o tom učinit záznam ve zdravotnické dokumentaci. Je rovněž na místě, aby v rámci zajištění návaznosti péče podal zprávu registrujícímu praktickému lékaři. Zde se může opřít o ustanovení § 21 odst. 3 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, v platném znění.

Závěr

Jak je zřejmé z podaného výkladu předpisů upravujících zdravotní způsobilost uživatelů psychotropních látek pro účely řízení motorových vozidel, zůstává nejasná zejména návaznost péče poskytovaná jednotlivými lékaři. Bylo by vhodné, aby případná novelizace jasně definovala povinnost posuzujícího lékaře informovat správní orgán o zdravotní nezpůso-

bilosti (způsobilosti s podmínkou) zjištěné mimo posudkovou činnost a dále pak povinnost odborného lékaře informovat posuzujícího lékaře o takových výsledcích odborného vyšetření, které nasvědčují tomu, že konkrétní osoba je zdravotně nezpůsobilá k řízení motorových vozidel nebo je zdravotně způsobilá s podmínkou.

Tento článek byl zpracován v rámci řešení grantového projektu IGA MZ ČR č. 7700-3.

Literatura

1. Pro úplnost uvádím dikci § 87 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb.: „(1) Pravidelným lékařským prohlídkám je povinen se podrobovat

- a) řidič vozidla, který při plnění úkolů souvisejících s výkonem zvláštních povinností užívá zvláštního výstražného světla modré barvy, případně doplněného o zvláštní zvukové výstražné znamení,
- b) řidič, který řídí motorové vozidlo v pracovněprávním vztahu a u něhož je řízení motorového vozidla druhem práce sjednaným v pracovní smlouvě,
- c) řidič, u kterého je řízení motorového vozidla předmětem samostatné výdělečné činnosti prováděné podle zvláštního právního předpisu,
- d) držitel řidičského oprávnění skupin C, C+E, D, D+E nebo podskupin C1, C1+E, D1 a D1+E, který řídí motorové vozidlo zařazené do příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění,
- e) držitel osvědčení pro učitele řidičů pro výcvik v řízení motorových vozidel podle zvláštního právního předpisu.“

OTÁZKY A ODPOVĚDI

V našem časopise ZDRAVOTNICKÉ PRÁVO V PRAXI je pro Vás také připravena rubrika OTÁZKY A ODPOVĚDI, ve které odpovídáme na Vaše dotazy.

Tímto Vás opět zveme k diskuzi s odborníky v právní problematice, kteří budou ochotně odpovídat na všechny Vaše dotazy z oblasti medicínského práva.

Vaše dotazy můžete mailovat, faxovat nebo posílat poštou, případně i telefonovat.

*Kontakt: SOLEN, s. r. o., Lazická 297/51, 779 00 Olomouc
redaktorka: Zdeňka Francová, francova@solen.cz
tel.: 582 330 438, mobil: 777 577 425, fax: 582 396 099*